

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/593/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6111216410
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočíčková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6111216410.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočíčkovej a sudcov JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a JUDr. Márie Rišiaňovej v právnej veci navrhovateľa: Telefónica Slovakia, s.r.o., so sídlom Einsteinova 24, 851 01 Bratislava, IČO: 35 848 863, v konaní právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711 proti odporkyni: A. E., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom J. XXXX/XX, XXX XX I. I. - S., t. č. bytom XX R. S., P., LS XX X EY, UK, v konaní o zaplatenie XXX,XX € s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 9C/136/2012-75 zo dňa 06. 02 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd návrh navrhovateľa zamietol, potvrdzuje.

Vo výroku, ktorým okresný súd rozhodol, že navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznáva, rozsudok okresného súdu mení tak, že odporkyni náhradu trov konania nepriznáva.

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznáva, čo odôvodnil tým, že navrhovateľ si náhradu trov konania uplatnil, avšak nebol v konaní úspešný, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že výzvou adresovanou navrhovateľovi vyzval navrhovateľa, aby mu oznámil, za ktoré konkrétne porušenie zmluvných povinností požaduje od odporkyne zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 385,48 € a za akú službu požaduje zaplatenie sumy 3,50 €. Zo žalobného návrhu a z odpovede navrhovateľa na predmetnú výzvu okresný súd zistil, že predmetom sporu je zaplatenie sumy 388,98 € a to vo výške 385,48 € titulom zmluvnej pokuty a vo výške 3,50 € titulom poplatku za upomienku. V odpovedi na výzvu súdu, v podaní zo dňa 25. 01. 2013 právny zástupca navrhovateľa uviedol, že odporkyňa neuhradila právnomu predchodcovi navrhovateľa faktúry, ktoré jej boli zasielané pravidelne za poskytovanie elektronickej komunikačnej služby, preto jej vyúčtoval zmluvnú pokutu a za upomienku sumu 3,50 € v zmysle Cenníka služieb. Okresný súd uviedol, že v sporovom konaní platí prejednacía zásada, čo znamená, že účastník má nielen povinnosť tvrdenia, ale aj dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník konania, ktorý si tieto povinnosti nesplní. Konštatoval, že pokiaľ sa navrhovateľ domáhal voči odporkyni zaplatenia zmluvnej pokuty za porušenie povinností, ktoré nešpecifikoval, nie je úlohou súdu, aby z pripojených listinných dôkazov a vyjadrení navrhovateľa dedukoval, za ktoré porušenie povinností sa navrhovateľ zaplatenia zmluvnej pokuty domáha. Zdôraznil,

že pokiaľ si účastník konania nesplnil povinnosť tvrdenia, nemôže si splniť ani povinnosť označiť na preukázanie svojich tvrdení dôkazy. Z uvedených dôvodov okresný súd návrh navrhovateľa v plnom rozsahu zamietol.

Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa v podaní zo dňa 25. 02. 2013 navrhovateľ odvolal a v odvolaní uviedol, že v zmysle ust. § 201 v spojení s ust. § 204 ods. 1 OSP podáva v zákonnej lehote odvolanie proti rozsudku v celom rozsahu. Uviedol, že odporkyňa ako záujemca uzavrela s navrhovateľom ako poskytovateľom v zmysle § 43 zák. č. 610/2003 Z. z. o elektronických telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej v texte aj ZEK) Zmluvu o pripojení. Predmetom uvedenej Zmluvy bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby navrhovateľom (ako podnikom v zmysle § 4 ods. 8 ZEK) odporkyni (ako účastníkovi v zmysle § 5 ods. 7 ZEK). Odporkyňa sa zaviazala riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom Cenníku. Navrhovateľ ďalej v odvolaní uviedol, že povinnosťou odporkyne bolo v prípade nedodržania zmluvných povinností voči navrhovateľovi uhradiť zmluvnú pokutu, ktorej výška bola dohodnutá v Dodatku ku Zmluve o pripojení. Zdôraznil, že nesúhlasí s tvrdením súdu, že navrhovateľ nešpecifikoval povinnosť, ktorú porušila odporkyňa, pretože dňa 25. 01. 2013 zaslal na súd vyjadrenie, kde uviedol, že odporkyňa neuhradila faktúry, ktoré jej boli zasielané pravidelne za poskytnuté elektronické komunikačné služby, v dôsledku čoho jej bola doručená upomienka spoplatnená sumou 3,50 € v zmysle platného Cenníka služieb. Podľa názoru navrhovateľa okresný súd sa nevysporiadal dostatočným spôsobom s vyjadrením navrhovateľa zo dňa 25. 01. 2013, kde navrhovateľ poukázal na čl. 4, bod 4.2 písm. d) Všeobecných podmienok, podľa znenia ktorého sa odporkyňa zaviazala platiť za poskytnuté služby v súlade so Všeobecnými podmienkami, najmä čl. 7 a platným Cenníkom. Uvedenie tejto skutočnosti je podľa názoru navrhovateľa dostatočnou špecifikáciou toho, ktorú povinnosť odporkyňa porušila a za porušenie ktorej povinnosti si navrhovateľ voči odporkyni uplatnil zmluvnú pokutu. Navyše z faktúry č. 1002447046, ktorou bol odporkyni vyfakturovaný poplatok za upomienku v sume 3,50 € podľa navrhovateľa vyplýva aj skutočnosť, že odporkyňa neuhradila navrhovateľovi do dňa vystavenia tejto upomienky faktúru č. 1002203647 znejúcu na sumu 28,36 €. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti podľa názoru navrhovateľa súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 220 OSP zmenil tak, že zaviazá odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu 580,89 € s úrokom z omeškania vo výške 9% p.a. zo sumy vo výške 3,50 € za obdobie odo dňa 29. 05. 2009 do zaplatenia, 9% úrokom p.a. zo sumy vo výške 385,48 € za obdobie od 29. 05. 2009 do zaplatenia a nahradiť mu trovy prvostupňového a trovy odvolacieho konania, všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

V podaní zo dňa 08. 05. 2013 sa k obsahu odvolania navrhovateľa vyjadrila odporkyňa, pričom uviedla, že súhlasí s rozsudkom okresného súdu.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu danom odvolaním navrhovateľa podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd návrh navrhovateľa zamietol ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1 OSP potvrdil; v súvisiacom výroku, ktorým okresný súd rozhodol o trovách prvostupňového konania tak, že navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznáva podľa ust. § 220 OSP zmenil tak, že odporkyni náhradu trov konania nepriznáva.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že návrhom na začatie konania zo dňa 07. 07. 2011, ktorý bol doručený Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 21. 07. 2011 si navrhovateľ uplatnil voči odporkyni nárok na zaplatenie sumy 388,98 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % p. a. zo sumy 3,50 € za obdobie od 29. 05. 2009 do zaplatenia a vo výške 9 % p. a. zo sumy 385,48 € za obdobie odo dňa 29. 05. 2009 do zaplatenia. V návrhu navrhovateľ uviedol, že odporkyňa uzavrela s navrhovateľom v zmysle § 43 zák. č. 610/2003 Z. z. o elektronických telekomunikáciách v znení neskorších predpisov Zmluvu o pripojení na telefónne číslo XXXX . XXX XXX, ktorej neoddeliteľnú súčasť tvoria Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických telekomunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Telefónica O2 Slovakia, s.r.o. vydané v súlade s § 40 ods. 1 citovaného

zákona a Cenník. Predmetnom uvedenej Zmluve bolo poskytovanie verejnej elektronickej komunikačnej služby navrhovateľom odporkyni vo verejnej telefónnej sieti navrhovateľa prostredníctvom SIM karty t.j. mikroprocesorového modulu umožňujúceho prihlásiť sa do verejnej telefónnej siete. Navrhovateľ v návrhu na začatie konania ďalej uviedol, že odporkyňa sa v Zmluve zaviazala riadne odoberať dohodnutú službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom Cenníku, čo nespĺnila a keďže aj napriek viacerým výzvam nedošlo zo strany odporkyne k úhrade, odstúpil navrhovateľ podľa obsahu návrhu v zmysle ust. § 43 ods. 5 ZEK v spojení s článkom 6.7 písm. a) Všeobecných podmienok od Zmluvy. Porušením povinností zo strany odporkyne uvedených v článku II. bod 2.2 Dodatku, ktoré malo za následok odstúpenie navrhovateľa od Zmluvy, vznikla odporkyni podľa navrhovateľa v zmysle článku II. bod 2.3 Dodatku povinnosť uhradiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu, na ktorú vystavil navrhovateľ faktúru 5100569336, splatnú dňa 28. 05. 2009, znejúcu na sumu 414,34 €, z ktorej sumy odporkyňa do dňa podania návrhu na začatie konania uhradila dňa 28. 05. 2009 časť vo výške 28,86 €. Výzvou zo dňa 14. 01. 2013 okresný súd vyzval navrhovateľa, aby okresnému súdu oznámil, za ktoré konkrétne porušenie povinností požaduje od odporkyne zaplataenie zmluvnej pokuty a za akú službu požaduje zaplataenie sumy 3,50 €. V liste zo dňa 25. 01. 2013 označenom ako „Odpoveď na výzvu súdu a ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní nariadenom na deň 06. 02. 2013“ navrhovateľ uviedol, že odporkyňa neuhradila právnomu predchodcovi navrhovateľa faktúry, ktoré jej boli zasielané pravidelne za poskytovanie elektronickej komunikačnej služby, čím porušila povinnosti vyplývajúce z čl. 4, bod 4.2 písm. d) Všeobecných podmienok a to platiť za poskytnuté služby v súlade so Všeobecnými podmienkami, najmä v súlade s čl. 7 a platným Cenníkom; aké konkrétne faktúry, ktorými bola vyfakturovaná cena poskytnutých komunikačných služieb odporkyňa neuhradila, vystavené za aké obdobie, navrhovateľ v odpovedi na výzvu súdu ako dôkaz preukazujúci porušenie zmluvných povinností odporkyňou neuviedol. Podľa názoru navrhovateľa oprávnenosť ním uplatňovaného nároku dostatočne preukázal predloženými dôkazmi, preto ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní.

Okresný súd vyhodnotil predmetné podanie navrhovateľa obsahujúce aj odpoveď na výzvu ako nepostačujúce, pričom dospel k záveru, že navrhovateľ neuniesol povinnosť tvrdenia a v nadväznosti na to ani dôkaznú povinnosť na preukázanie svojho nároku.

Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že okresný súd správne ustálil, že navrhovateľ neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie opodstatnenosti nároku uplatňovaného v návrhu na začatie konania. Navrhovateľ síce v žalobnom návrhu uviedol, že odporkyňa sa zaviazala riadne a včas uhrádzať navrhovateľovi cenu poskytnutých elektronickej komunikačných služieb a že v prípade porušenia zmluvných povinností odporkyňou vznikla odporkyni povinnosť uhradiť zmluvnú pokutu, ktorej výška bola dohodnutá v Zmluve/Dodatku ku Zmluve o pripojení, neuviedol však, ktoré konkrétne zmluvné povinnosti odporkyňa porušila. Z uvedeného je zrejmé, že navrhovateľ neuniesol povinnosť tvrdení ani dôkaznú povinnosť na preukázanie svojich tvrdení a teda nepreukázal, že mu vznikol nárok na zaplataenie zmluvnej pokuty, ktorý si uplatnil vo všeobecnej rovine, bez konkretizácie porušených zmluvných povinností zo strany odporkyne. V uvedenej súvislosti poukazuje odvolací súd na ust. § 79 ods. 1 a 2 OSP, z ktorého jasne a zreteľne vyplýva, že v návrhu na začatie konania (žalobe) je potrebné uviesť tvrdenia súvisiace s uplatneným nárokom, označiť dôkazy na preukázanie tvrdení a označené dôkazy potom k návrhu pripojiť. Navrhovateľ si podanou žalobou uplatnil nárok na zmluvnú pokutu. Zmluvná pokuta je sankcia zmluvnej povahy na zaplataenie, ktorej vzniká nárok v prípade porušenia konkrétnych zmluvných povinností, ktoré (porušenie) je potrebné právne relevantným spôsobom preukázať. Navrhovateľ právne relevantným spôsobom nepreukázal porušenie zmluvných povinností odporkyňou, za ktoré by vznikol navrhovateľovi voči odporkyni nárok na zaplataenie zmluvnej pokuty, preto okresný súd správne rozhodol keď návrh zamietol. Rozhodnutie okresného súdu je vecne správne, pretože tak ako správne uviedol okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku, navrhovateľ si nespĺnil povinnosť tvrdenia vo vzťahu k uplatnenému nároku a v nadväznosti na to ani dôkaznú povinnosť na preukázanie svojich tvrdení. Skutočnosti uvádzané navrhovateľom v návrhu na začatie konania majú všeobecný charakter, z jeho obsahu nevyplýva, ktorú konkrétnu povinnosť a za aké obdobie odporkyňa porušila a teda súd nemohol posúdiť či navrhovateľom uplatnená zmluvná pokuta je uplatnená dôvodne. Povinnosť tvrdení a na to nadväzujúcu dôkaznú povinnosť si nespĺnil navrhovateľ ani v odpovedi na výzvu okresného súdu v podaní zo dňa 25. 01. 2013, preto sa nemožno stotožniť s argumentáciou navrhovateľa obsiahnutou v odvolaní, že okresný súd sa nevysporiadal s jeho odpoveďou na výzvu, nedostatočne zistil skutkový stav a následne vec nesprávne právne posúdil. Rozhodnutie okresného súdu je vecne správne, súd nie je povinný suplovať povinnosti navrhovateľa

súvisiace s preukázaním jeho nároku, preto nesplnenie povinnosti tvrdenia a povinnosti dôkazného bremena má za následok zamietnutie návrhu, tak ako správne uviedol okresný súd. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že úlohou súdu nie je z predložených dôkazov (napr. upomienky) dedukovať skutočnosti súvisiace s uplatneným nárokom, pretože pokiaľ navrhovateľ presne nevymedzení nárok akékoľvek dedukcie sa pohybujú v čisto hypotetickej rovine, čo znamená, že neexistuje relevantný podklad na správny záver súdu ako orgánu rozhodujúceho o návrhu na začatie konania. Pokiaľ ide o tú časť rozhodnutia okresného súdu, v ktorej okresný súd rozhodol o trovách konania tak, že navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznáva, odvolací súd v tejto časti rozsudok okresného súdu podľa ust. § 220 OSP zmenil tak, že odporkyni náhradu trov (prvostupňového) konania nepriznáva, pretože v zmysle ust. § 142 ods. 1 OSP rozhoduje súd o náhrade trov konania podľa výsledku konania, čo znamená, že pokiaľ bola odporkyňa v konaní v zmysle ust. § 142 ods. 1 OSP úspešná, ale náhradu trov konania si neuplatnila, súd jej ich náhradu nemal dôvod priznať (§ 151 ods. 1 OSP) a preto sa mal vo výroku odvolaním napadnutého rozsudku vysporiadať v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 OSP s trovami odporkyne tak, že odporkyni náhradu trov konania nepriznáva a nie s trovami navrhovateľa, ako nesprávne uviedol vo výroku odvolaním napadnutého rozhodnutia okresný súd. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že slovnú konštrukciu, že o trovách konania rozhoduje súd na návrh nemožno chápať tak, že súd má o návrhu na priznanie náhrady trov konania rozhodnúť bez ohľadu na výsledok v spore, pretože tak ako bolo vyššie konštatované rozhodujúcim pri rozhodovaní o trovách konania je ustanovenie § 142 ods. 1 OSP, ktoré rieši otázku náhrady trov konania tak, že náhrada trov konania sa priznáva tomu účastníkovi konania, ktorý mal v konaní úspech.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 OSP v nadväznosti na ust. § 142 ods. 1 OSP tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, pretože v odvolacom konaní úspešná odporkyňa si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila (§ 151 ods. 1 OSP).

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.